

§ 8.
De med denne Lovs Anvendelse forbundne Udgifter bevilges.

og følgende Underændringsforslag til ovenstaaende Forslag af S. Jørgensen, Sophansen og S. Petersen:

Af S. M. Petersen:

I sidste Linie forandres Tallet „1500“ til „2000“.

Lovudkastet, med de dertil stillede Ændringsforslag, sættes under Æt under Behandling.

J. M. Hansen: Det foreliggende Lovudkast gaaer ud paa at gjøre den sidste Lov, som udkom under 30te December 1858 angaaende Udbetaling af Gager og Lønninger i indværende Finantsaar, ogsaa gjældende for det følgende Finantsaar. Mit Forslag gaaer ud paa at gjentage hele denne Lovs Indhold, istædfor som i det foreliggende Lovudkast at indskrænke sig til at henvisse til den. Dette har jeg nærmest tilladt mig at foreslaae, fordi det forekommer mig vigtigt, at der i Lovudkastet indføres to Forandringer i Indholdet af Loven af 30te December 1858, som Fællesudvalget angaaende Lønningslovene er blevet enigt om at indstille til Thingenes Vedtagelse, og med Hensyn til hvilke der ogsaa er Udflugt til, at begge Thingene ville vedkjende sig Rigtigheden af dem. Jeg skal strax nævne, hvilke to Forandringer det er. Der findes i den Lønningslov, hvorom der er Uenighed tilstede mellem Thingene angaaende nogle enkelte Punkter, en Bestemmelse om, at det Tillæg, der kan tilflyde de enkelte Gager gennem Sædberegningen, ikke maa bringe nogen Gage ud over 4000 Rd.; en saadan Begrænsning findes ikke i den midlertidige Gagelov af 30te December 1858, som nu skal udvides til at gjælde for 1 Aar endnu. Den anden Bestemmelse, som Fællesudvalget er blevet enigt om at foreslaae begge Thing, er en forandret Beregningsmaade med Hensyn til det Sædtillæg, som i Loven af 30te

December 1858 er vedtaget for enkelte af Universitetets Bestillingsmænd; denne Undtagelse er der, som sagt, Enighed om at optage paa den nævnte Lønningslov, og naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at man ogsaa bør vedtage samme Bestemmelse i dette Lovforslag for det følgende Finantsaar. Det er disse to Uoverensstemmelser, som findes mellem selve Loven af 1858 og mit Forslag. Jeg skal dernæst bemærke, at jeg i § 1 af mit Forslag har foreslaaet, at det indsættes i Loven, at Sædberegningen ikke skal kunne bringe nogen Gage ud over 3000 Rd., medens det i den omhandlede Lønningslov er bestemt, at den ikke skal kunne bringe nogen Gage op over 4000 Rd. Jeg tror, at Virkningen af denne Lov, som jo kun skal gjælde for eet Aar, kan man bedre overse, og at den hele Stilling i Landet med Hensyn til de materielle Midler, med Hensyn til Skatteydernes Lyne, kort sagt, den hele økonomiske Stilling for Fleerheden af den danske Befolkning er saaledes, at der efter min Mening ikke er Grund til, for dette ene Aar at hvide det Tillæg, som man ifølge Sædberegningen vil hvide de andre Gager, til Gager af over 3000 Rd. Det er min Mening, at de, der have en saadan Gage, ville dermed i et Aar, der ikke er rigere velsignet for Befolkningen i det Hele end indværende, kunne komme ud af det uden Tillæg efter Sædberegningen. Jeg har derfor foreslaaet, at ingen Gage ved denne Sædberegning maa bringes op over 3000 Rd. Endelig har jeg tilladt mig at foreslaae indsat i denne Lov en § 5, som jeg vil haabe, hverken Regjeringen eller det ærede Thing eller det andet Thing vil kunne have det Allermindste imod, thi den siger ikke Andet, end hvad der allerede staaer i Finantsloven og er vedtaget af begge Thing, og den nærværende Lov skal jo, ligesom Finantsloven, kun gjælde for eet Aar. Det hedder i den omtalte Paragraph, at naar et Justits- eller Magistratsembede, der fortiden lønnes med Sportler, bliver ledigt, indbrages Sportlerne i Statskassen; det Samme er sagt i Finantsloven, idet disse Indtægter ere opførte med et Beløb af indtil 15000 Rd., ligesom det ogsaa i Finantsloven paa Udgiftsiden er bestemt, hvorledes der bliver at forholde med